

[Dohrmann]

tager pengene fra. Jeg synes ikke, jeg har fået oplyst, hvor pengene skal komme fra.

Nu er der flere, der har rost regeringen, både den fungerende og den syge trafikminister, fordi man nu endelig har gjort noget. Hvad har man egentlig gjort? Man har ikke gjort en pind. Man er kommet med en masse flotte udtalelser. Og så kommer der et dagsordensforslag, som siger det, som bl. a. minister Risgaard Knudsen har sagt gang efter gang: nu skal vi have orden i det. Hvad gør man så? Jo, så samler man disse små valgskræfterligspartier sammen og foreslår en afværgedagsorden for at undgå at komme til at tage stilling til, om regeringen skal påtage sig at bringe orden i de kaotiske forhold i postterminalen. Det vil man ikke have en afstemning om. Det er for dårligt, og derfor er debatten her i dag meningsløs, den er spildt. Men hjælper det ikke på forholdene, så skal der blive rejst en ny debat efter jul, og så bliver det med krav om, at man finder en minister, som kan få orden i forholdene.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil ikke komme med trusler om farlige debatter herinde, blot i første omgang takke ministeren, og især takke ministeren for den forklaring, han gav mig på, hvad de departementale funktioner var. Det beroligede mig ganske gevaldigt i betragtning af, at den syge trafikminister havde en lidt anden udlægning af det i det svar til hr. Grove, som jeg henviste til. Men jeg regner nu med den forklaring, vi har fået i dag, som alene går ud på, at man gerne ser, at de bliver lidt bedre til at lave deres svar i generaldirektoratet, end de hidtil har været. Det synes jeg er et fortræffeligt ønske at have.

De øvrige spørgsmål forstod jeg man ville inddrage under postudvalgets arbejde, og det vil jeg så glæde mig over. Men hvorfor ikke allerede nu se på f. eks. det med – nu siger jeg præstationsnormerne. En spisepause kan bruges til mange ting, og jeg fik under spise-pausen at vide, at nogle havde troet, at jeg ved at sige præstationsaftaler gik ind for produktionsfremmende lønsystemer inden for P&T. Jeg vil hermed sige, at det gør vi ikke, men vi ser gerne, at alle får nogle normeringsmuligheder, sådan at de ved, hvad de har at rette sig efter, og sådan at man ikke risikerer at presse arbejdet ned over folk, så

de bare må tage det, i stedet for at ansætte det antal mennesker, som en normering giver mulighed for og også forpligter til.

Hvad angår uddannelsesprogrammet og den økonomiske klarførelse af postterminalens samlede ressourceforbrug, skal jeg finde mig i, at det trækker ud, selv om jeg som et råd gerne vil sige, at jeg synes, det er klogt at komme hurtigt i gang med efteruddannelsen af folk, ikke kun af folk i det øverste lag, for det er i gang, men af hele mellemlidergruppen. En sådan efteruddannelse tager immer-væk nogen tid, og den er meget, meget vigtig, hvis vi skal have de forskellige funktioner til at fungere.

Lige til sidst det med medarbejderindflydelsen, som ministeren overhovedet ikke kom ind på. Jeg synes, det var en skam, for vi har så sjældent lejlighed til at drøfte medarbejderindflydelse mere generelt herinde, og vi skal tage del i en stor og vanskelig debat ude i samfundet i øvrigt omkring økonomisk demokrati. Det havde været godt at få en tilkendegivelse fra ministeren af, at han mente, det var nødvendigt for, at ledelsesfunktioner kunne fungere rigtigt, at de inddrog medarbejderne i et helt andet omfang, end de gør nu. Jeg var meget glad for at høre, at selv den gamle minister, hr. Ivar Hansen, er klar over, at det er galt med denne centralisme, så der må komme fuld støtte til at fremme en decentralisering, og med decentralisering følger inden for de offentlige institutioner uvægerlig – håber jeg da – mere medarbejderindflydelse. Det skulle der jo da i hvert fald gerne gøre, da det jo ikke er den sorte skole eller tilsvarende foretagender, vi skal have udbredt.

Jeg vil gerne sige om dagsordenerne, at i modsætning til regeringen og socialdemokratiet er jeg ikke i klemme med hr. Groves dagsorden. Det er nemlig nogenlunde et citat af minister Risgaard Knudsen, der er bragt dér. Men da jeg udtrykkelig har sagt, at jeg mener, at minister Risgaard Knudsen overragerede, kan jeg jo med samme tryghed sige, at jeg ikke kunne drømme om at stemme for en sådan bom-bom-dagsorden som den.

Hr. Kurt Hansens dagsorden har selvfølgelig en vis fornøjelighed over sig. Jeg forstår ikke rigtig, at man i den grad tillader sig at pjanke, når man i øvrigt er gået så seriøst ind i debatten omkring arbejdsvilkårene på postterminalen, en alvor, jeg i øvrigt støtter.